

Slovácký rok v Kyjově (i když podle některých pouze na FDC)

Název emise: Slovácký rok

Den vydání: 23. června 2021

Hodnota: B (ke dni vydání 19 Kč); Pof. č. 1125

Rozměr známkového obrazu: 40 x 23 mm

Výtvarný návrh: Anna Khunová

Druh tisku: OF; **Papír:** fl-an-OF

Tisk: Hradištko, sro.

Tisková forma: 2x 50 zn.

Náklad: 500 tis. zn.

FDC: digitální tisk; **Tisk:** Hradištko, sro.; **Náklad:** 2.800

Mimo původní emisní plán se folklorním nadšencům podařilo prosadit vydání známky ke stému výročí založení festivalu Slovácký rok v Kyjově. Jde o tradiční akci, kterou poprvé uspořádali kyjovští Sokolové v roce 1921. Tehdy jí chtěli připomenout půlstoletí své tělocvičné jednoty, které je tedy letos 150 let (já jsem taky Sokol, a tak se na všechny sokolské aktivity dívám s velkými sympatiemi). Před těmi sto lety kyjovská přehlídka krojovaných národopisných skupin a vystoupení lidových hudeb vzbudila takovou pozornost, že se hned příští rok konala znovu a podnítila další nadšence na Slovácku, Valašsku a Hané, aby založili vlastní soubory a také uspořádali lidové slavnosti. V nově vzniklé republice byla pro podobné aktivity velmi příznivá atmosféra a některé z těch tehdy založených tradic zapustily tak pevné kořeny, že přetrvaly dodnes. Kyjovští byli sice první a jejich festival je obecně považován za nejstarší, ale doba jim nepřála, a tak počátkem třicátých let byla akce nadlouho přerušena. K obnovení došlo až v padesátých letech, to už ale tak trochu ve stínu slavnějšího festivalu ve Strážnici. V šedesátých letech se ustálil interval čtyř let, v nichž je Slovácký rok v Kyjově pořádán, letošní ročník je z něj vybočením, aby bylo připomenuto významné jubileum 1921-2021. Přehlídka je plánována na konec druhého spravného týdne, od pátku 13. do neděle 15. 8. Zda ale opravdu proběhne je ve chvíli, kdy píšu tento článek, velkou neznámou; vládní omezení vydávaná v souvislosti s bojem proti pandemii jsou nepředvídatelná, a tak není vyloučeno, že sice vyšla známka, ale festival bude odložen (i když pořadatelé a návštěvníci samozřejmě doufají, že k tomu nedojde a akce proběhne – v nehorším alespoň v omezeném rozsahu).

A co vlastně jako návštěvníci uvidíme a zažijeme, pokud se festival bude konat? Výkladní skříň je tradičně nedělní Jízda králů, kdy se od nedalekých Skoronic na kyjovské náměstí cvalem přitáhne skupina čtvrt sta krojovaných jezdců na koních v čele s novým králem oděným v dívčím kroji a držícím v ústech růži (to je upomínka na dávný příběh, kdy poražený uherský král Matyáš Korvín prchal před Jiřím z Poděbrad převlečený za dívku, a aby náhodou nepromluvil a neprozradil se cizí řečí, držel v ústech růži). Jezdci pak navštíví více než pět desítek domácností a všude předvedou své vyvolávky a za odměnu něco dostanou. Město bude plné účinkujících v tradičních krojích, těch se sem ze široka a daleka sjede na čtyři tisíce a nejlépe si je můžeme prohlédnout při sobotním průvodu, v němž společně půjdou muži, ženy i děti, staří i mladí,

v krojích pracovních i svátečních, někteří dokonce v maskách. Kyjovsko je vinorodý kraj, a tak sklípky a stánky budou nabízet víno a k němu regionální jídla, největším nadšencům do gastronomie se doporučuje navštívit akci s

příhodným názvem Krmelec. Každý den mají probíhat vystoupení, většina z nich je dokonce pro návštěvníky zdarma. Na neděli večer je pak plánován velký společný koncert Vojenského uměleckého souboru Ondráš z Brna a SLUKU z Bratislavy.

Slovácký rok v Kyjově není tedy přehlídkou jen místních tradic a krojů, ale představí se tu soubory ze širokého okolí. Tak také autorka pojala podobu známky, na níž nepředstavila kyjovské kroje, ale připomněla slavné královské město Kyjov jako pořadatele a hostitele té krásné akce Slovácký rok. Místní tedy poznají, že vpravo na známce tančí Podlužačka s rožky na čele, protáčí se pod rukama šohajovi s kosárkem na kloboučku a s voničkou, to je asi Strážničan. Vlevo na koni jede král, šohaj převlečený za dívčici, v ústech má růži. Skutečný kyjovský kraj vidíme na kresebné výzdobě obálky dne vydání, už z ní je jasné, jak je krásný, a co teprve, až budeme mít příležitost vidět ho na vlastní oči! Zdejší proslulý vinorodý kraj symbolizují paprsky slunce za dívčicou a hrozny vína, které drží v rukách.

Razítko je sympaticky jednoduché, s kameninovým nebo keramickým džbánem na víno a domicilem hostitelského města.

Celou emisi považuju za zdařilou, známka je graficky povedená a hezky barevná, myslím, že dobře vystihuje atmosféru festivalu. Ve srovnání s předchozí „folklorní“ emisí stejné autorky (Strážnice 2016, Pof. 890) jde o velký krok vpřed, dokonce bych řekl, že „kyjovská“ známka se Anně Khunové povedla ze všech jejích dosavadních emisí nejvíce!

Snad tedy tohle slovácké lidové dědictví, zapsané dokonce na seznam UNESCO, bude těšit i další generace účastníků – účinkujících i návštěvníků. A kyjovským přeju, aby bylo poštovním známkou připomenuto i desetkrát „delší“ jubileum, kdy si za pět let, v roce 2026, budou připomínat tisíc let od první písemné zmínky o Kyjově!

FB

